

Nro. 31.

**A' FELS. CSASZÁR, ÉS AP. KIRÁLY
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.**

Indúlt Bétsből Kedden Aprilis 21-ik napján 1812-ik
esztendőben.

B é t s.

Csász. Kir. Tanácsos, nyugodalomban élő Ma-
gyar Udvari Sekretárius, a' Sz. István Rendje
Cancellistája, N. Vas Vármegyének Tábla Bírá-
ja, *Gászner József Úr*, e' hónapnak 14-dik nap-
ján, életének 82-dik esztendejében, erőtlenség
miatt kimúlt a' világból.

Magyar Ország.

Miskoltzról így írtak e' folyó Aprilis 13-dik
napján: —

Itt a' kellemetes tavaszra a' meg. únt De-
cember vetette Sibériai farkas Détzemberét, úgy
hogy, ha a' farsángban elaludt fel-ébredne, lát-
ván a' megérkezett vándor madarakat és a' térdig
érő havat a' már tellyes virágokkal tölgyellő tse-

resznye fák alatt, talám vagy elaludna ismét telepődésében, vagy más planétába gondolná magát megérkezettnek lenni. A' múlt péntekre virradóra el kezdett a' hó esni, és szinte ma reggelig úgy folytatta, mint a' leg kortzosabb tél közepén. Minden szőlő 's tavaszi munka félben áll. A' barmok nyakra före verettettek vissza az istállókra. Így széna szúkiben szörnyű hatra maradást okoz a' Gazdáknak, 's adják az egek, hogy tetemesebb kártételeit ezután ne éreztesse velünk!

Erdély Ország.

Besztertze Szabad Kiralyi városában következő szomorú és másoknak is tanúságokra szolgáló dolog történt a' múlt Martzius hólnap közepe táján. — Egy oda való jó maga bíró polgár néhány kedves barátit a' következett vasárnapra magához ebédre híván, az azon napot megelőzőtt szombaton egy kövér lúdat öletett, azt szépen meg tisztította, és éjelre a' pintzéjébe tétette. Vasárnap reggel feleségével és két hajadon leányával együtt a' templomba ment, az alatt a' szolgáló a' lúdat az ura parantsolatja szerént a' pintzéből a' konyhába felvitte, 's meg sütötte. Az alatt a' polgár familiájával együtt a' templomból haza menvén, a' felesége a' sült lúdnak zsírját a' konyhából a' szobába vitte, és férjével 's leányival együtt abba kenyeret mártottak, 's azt jó ízzel meg ették. Azonközben a' szolgáló a' maga kötelességét a' konyhában követte. Fél óra múlva a' vendégségre meghívott baráti 's barátnéi megjelenvén, mindön a' szoba ajtaján béléptek volna, nagyon megrettentek, látván, hogy az egész fa-

milia a' földön halva fekszik, a' szolgálót azonnal békívták, hirtelen történt haláloknak okáról tudakozódtak, de a' ki azt állította, hogy ő ezen szerentsétlen történetről leg kissebbet sem tudott, és annak más oka nem lehet, hanem a' lúdsírnak kenyérral való étele. Az oda hívott orvosok egy falat kenyeret azon lúdsírba mártván, egy eb eleibe vetették, melly egy fertály óra múlva megdöglött. Ekkor a' sült lúdat felbontzolván annak hasába egy nagy sült békát találtak, 's abból azt hozták - ki, hogy a' pintzébe tett lúdba mászott ez az útállatos és mérges béka, melly meg süttetvén annak mérge a' lúdsírjával egyesítettett, 's ez ölte meg azon polgárt 's familiáját.

Linné a' békákat egyátallyában a' mérges állatok közzé számlálja, mellyeknek egynéhány nemei vannak. Leg útállatosabbak ezek közt a' varas békák, mellyeknek varaikban fekete és felette bűdös nedvesség van, melly ha kinyomatik, elszenvedhetetlen szagot okoz. Mivel mind a' varas mind a' másféle békák férgekkel és ingoványos 's bűdös vizekben lakó tsigákkal élnek, lehetetlen mérgeseknek nem lenni. — Kétségkívül ilyen béka vólt az is, a' mellyből a' Besztertzei szerentsétlenül meg hólt familia részesült. A' varas békák nem tsak a' bűdös tavakban, hanem a' pintzékben és régi fa épületek alatt is laknak, és ilyenkor férgekkel 's bogarakkal élnek. — A' téjfelt és vaját nagyon kedvellik, és a' hol ezt találják és ehetnek, nagyon meghízhatnak. A' nyári napokon híves pintzékbe tartott tejes, téjfeles, és vajas edényekre szükséges

vigyázni, 's azokat vagy tserép, vagy fa tányé-
rokkal szorgalmatossan befedni.

Nagy Britannia.

Az Ánglus íróknak a' most folyó nagy dol-
gokról való vetélkedéseiket olvasni, tsak úgy
méltó, ha nem különkülön az oppositzióális,
vagy a' ministeriális részen lévőkét, hanem mind
a' kettőt együtt vagy egymásután olvassuk. A'
leg nagyobb kérdés, a' melly felett ezek mostan
egymással vetélkednek, ez, hogy miért nem vál-
tóztatja meg a' Régens Hertzeg azon Ministereket,
a' kik felől tudva van az, hogy ők az örökös
hadakozásnak barátjai és javaslói, 's miért nem
teszen ezeknek helyekbe olyakat, a' kik a' bé-
kességnek vissza állításán iparkodnának inkább,
mint a' hadakozásnak folytatásán? — Itt kö-
vetkeznek egymás után előbb az oppositzióális
részen lévőknek, azután a' ministerekkel tartók-
nak okoskodásaik. Az elsőbbek között leg he-
vesebb a' *Morning-Chronicle*. Eze'képpen okos-
kodik: —,

„Ha a' száraz Európai környűlállásoknak
mostani állapotjokat megtekintjük; méltán nyug-
hatatlankodhatunk. A' Frantzia országból érke-
zett minden újabb hírek bizonyítják, hogy a'
Frantziák' Császárja álhatatossággal eltökéllette
magában azt, hogy a' maga *continentalis syste-
máját* a' pallérozott világnak minden részeibe
erőszak által bévigye, a' hova tsak a' maga ha-
talmát kiterjesztheti. Ha azon eszközökből ité-
lünk, mellyeket a' mi ministereink ezen óriási
projectomnak megakadályoztatására elő vettek,
úgy találjuk, hogy ez a' projektom sokkal mesz-
szebb terjed, és régibb, mint Anglia gondolja:

Az alatt, míg a' mi Ministereink azon mesterkedtek, hogy a' ministerségben megmaradhassanak, Napoleon Császár össze gyűjtötte a' nagy erőt annak a' Systemának végrehajtására, a' mely szerént minket az egész száraz földtől el akar zárni. Ugyan ezen uraink, ezen Status embe-
reink, a' mi Ministereink, éppen ezen idő alatt meg nem szűnnek azon systemájokat még abban is megerősíteni, mellynek a' fog talám lenni a' következése, hogy Irlandia elszakad Angliától. Ezen tekintetben igen hasonlít az Angliai Országlószék ahoz a' majomhoz, a' melly látván, hogy az ura beretválkozik, meg akarta mutatni, hogy ő is tud beretválkozni, 's el vágta a' maga nyakát. Ilyen alkalmasságot mutatnak Ministereink is a' magok tselekedeteik által. —

„Tudniillik minden látja azt, hogy mi tsak úgy reménhelhelnők jó kimenetelét a' Spanyol és Portugalliai hadakozásnak, ha Lord *Vellington*-nak elegendő erőt küldenénk, arra, hogy a' Francia seregeknek Észak felé való elútatásokat haszonra fordíthassa. A' mi Ministereink azonközben úgy meg vakúltak, hogy a' helyett, hogy katonai és politikai szükséges eszközökhöz nyúl-
nának, 's hogy a' Napoleon hadi munkáit az ő háta megett reáütések által iparkodnának akadályoztatni, inkább magok engednek néki időt arra, hogy ezt a' maga utolsó, meszsze kiterjedő, 's országfoglalásra czélzó plánnumát is végre hajthassa; ők magok kerestek magoknak a' Napoleon segítségére olyan munkát, *quod optanti dirum promittere non auderat*, a' mit a' maga ereje által soha véghez nem vihetett volna, 's a' mit vége-

zetre ezen bölts urak, a' Napoleon kedviért, magok vontak a' nyakokra (itt kétség kívül az Amérikiainak Anglia ellen való támadásokat érti az író). Napoleon elboríttatja a' maga légiói által Prusziát és a' Lengyel tartományokat, igen meg lévén a' felől győződve, hogy Nagy Británia semmi próbát nem teszen az ő megakadályoztatására addig, míg nállunk az a' ministérium fennáll, a' melly, mint Napoleon jól látja, azon dolgozik, hogy a' mi hazánkat a' leg iszonyatosabb hadakozás' veszedelmeinek órvényibe taszítsa. Jól tudja azt Napoleon, hogy *Perceval* Úr a' maga póltzán megmaradott; tudja, kik legyenek azok a' tanácsosok, a' kik a' Régens Princzet arra vették, hogy ezen Ministert a' maga mindenhatóságában meg tartsa; tudja, hogy ha a' Parlamentum az Irlándiai Catholikusoknak kérésekre a' mi mostani Ministeriumunknak hajlandóságokkal megegyező határozást teszen, Irlándia nem soká arra az állapotra fog jutni, hogy a' Ministerek a' helyett, hogy Spanyol és Portugallia Országokba több sereget küldhetnének, inkább arra fognak kényteleníttetni, hogy a' *Vellington* ármádiájának egy részét haza hívasák; tudja Napoleon, hogy ha Amerika a' mi Régens Hertzegünknek azon határozását meghalja, hogy a' mostani ministereket meg tartja, és hogy azon kereskedésbéli tilalmazó systema mellett is meg marad, a' melly mind a' mi kereskedésünket, mind az Amérikiainakét semmivé tette, nem soká olyan állásba fogják az Amérikiain seregek magokat helyheztetni, hogy mi kénytelenek leszünk újabb fegyveres seregeket küldeni Kanadába, Halifaksba, és Napnyúgoti Indiába.

Napoleon tettezik magának, mikor azt képzei, hogy mind ezek a' dolgok az ő kedviért látszanak történni, jól által látván azt, hogy néki sem erőt, sem tsalárdságot, sem pedig egyéb szokott eszközöket nem kell célzásának elérésére fordítani, elégnek tartván azt, hogy *Perceval* Úr Minister marad, arra, hogy a' szárazon minden erejét a' maga hatalmának megfundálására, 's minden eszközeit a' Nagy Britannia bátorsága és tehetősége felforgatására, fordíthatja."

Egy más levélben így szól ez a' ministerek tüzes ellensége, t. i. a' *Morning Chronicle*: —

„Számos Irlándiai Lordok és egyéb Urak, Mártzius 17 ikén Londonban az Irlandusok pátronusának *Sz. Patriknak* innepét tartván, vendégeskedtek. Jelen voltak Lord *Moira*, *Scheridan*, és több más nagyok. Marquis *Lansdowne* vólt az előlülő. Mikor a' Király egészségiért ittak, alig szűnt meg az örvendező kiáltozás és tapsolás. Mikor ellenben a' Régens Princzért való ivásra jelt adott az előlülő, némellyek megelegedést, mások nyilvánóságos kedvetlenséget nyilatkoztattak."

Így okoskodnak az Angliai ügy nevezett oppositionális levelek: de igen hibázna az olvasó, ha ezeket elolvassván, addig elvetné kezéből az újságot, míg a' Ministerekkel tartó levelekből is el nem olvasna némelly tikkelyeket, mint p. o. a' *Londoni Kurirból* a' következő. —,

„Az oppositionális részen lévők, úgymond, szünetlen tsak a' mi szomorú környülállásainkért panaszkodnak, De ennek nem egyéb az oka, hanem tsak az, hogy ezek az oppositionális em-

berek magok nintsenek a' Ministeriumban; 's minthogy ott nem lehetnek minden dolgokat el-fatsarnak, és egész erővel azon iparkodnak, hogy az Anglus nemzet' buzgó hazafiúságát 's a' közönséges ellenség ellen intézett iparkodásait, meglankaszthassák és megsántíthassák. Ha Nagy Britannia ezeknek az embereknek tanátsaikat követné, elkerülhetetlenül a' következne belőlle, hogy Anglia magát Frantzia Ország alá adja, és az Anglus nemzet a' Napoleon lábai előtt leborúljon. Az által, hogy a' Ministerekkel ellenke-ző rész szünetlenül azt kiáltozza a' népnek, hogy az ő ügye kétségbeesésre jutott volna, és az ő segedelem kútfejei haszontalanul apasztód-nak - ki; hogy a' szomorú jövendölések által a' népet kedvetleníteni meg nem szűni; ha már még győzedelmeskedésünknek alkalmatosságával is a' következő megverettetésről beszél: így meggyengíti azt a' tüzes bátorságot és nemzeti buzgóságot, a' melly nélkül a' jelenvaló tusako-dást folytatnunk lehetetlen lévén, szükségeskép-pen el kell lankadnunk és meg kell győzettet-nünk. Nem éppen olyan mértékben emelik - é a' mi oppositzióális embereink az ellenség' bator-ságát, mint a' milyen mértékben a' mi nemze-tünkét lankasztják? Nem ők magok buzdítják-é az ellenséget a' hadakozásnak folytatására, az által, hogy szünetlenül emlegetik, hogy a' ha-dakozás vége nekünk elkerülhetetlenül szerentsét-len lesz. Midőn ők az ellenséget a' maga systemájának folytatására, és semmi békességes indulatnak nem mutatására szünetlenül buzdítják: nem ők magok-é valóságos okozói a' hadakozás' folytatásának? —

„Nintsen a' választásnak már most semmi helye, vagy folytatnunk kell a' hadakozást határozottsággal: vagy az ellenségnek alája kell adnunk magunkat gyalázatosan. Mi azon Frantzia ellen tsatázunk, a' ki a' kardját tette a' mérő serpenyőbe. Nékünk a' jelenlévő hadakozás, még pénzünkbe és vérünkbe fog kerülni; még költsönözéseket kell tennünk; adózásainkat szaporítanunk kell. Mennyit kell még költsönöznünk, nem tudjuk: de teljék bár ez 5, 10, 15 milliofont sterlingekre is, tsakugyan nem e' fogja tenni még is a' mi fennforgó kérdésünknek valóságos pontját. El hordozzuk mi ezen terhet, megfizetjük ezen adót, azért, hogy szabadságunkat, függetlenségünket, a' tengereken való fő uraságunkat, hadi erőnket, nagyságunkat, és nemzeti ditsőségünket megtarthassuk; elhordozzuk ezen terhet azért, hogy megmutassuk a' világnak, hogy él még közöttünk egy *Nelson*, hogy *Wellington* nem híjába tsatázik; elhordozzuk végezetre ezen terhet azért, hogy a' mi kedves és nemes hazánkat, őseink holt tetemeiknek nyúgvó helyeiket, 's istenünk' oltárait azon veszedelmes környüállások közül kiragadthassuk, a' mellyek minden más nemzeteket földhöz vertek. —

„Ha ezen tekintetek elegendők nem lennének arra, hogy bennünket ezen adónak önként való megfizetésire felindítsanak, gondolóra kell leg alább azt vennünk, hogy az alábotsátkozás nekünk sokkal nagyobb áldozattételekbe kerülne. Gondoljuk meg, melly nagy áldozat lenne, Angliának jussait, függetlenségét, és ditsőségét az ellenségnek által engedni. Mert erre azonnal el kell magunkat tökéllenünk, mihelyest a' ha-

dakozást bátran és hathatósan, egy szívvel lélekkel, vagyonunknak feláldozásával, folytatni nem akarjuk.“

A' *Liverpooli* levelek szerint, minden ott látató Amerikai kereskedő hajókat letartóztattak, addig, míg Ámérikából azon tudósítások megérkeznek, a' mellyek nagy figyelmeteeséggel várrattatnak, 's a' mellyekről azt tartják, hogy fontosok fognak lenni.

A' *Statesmann*, ez is egy opositzionalis újság levél, így vélekedik a' Frantzia Császárnak végzetlekek készületei felől: — „Úgy látszik, hogy Napoleonnak nem célja az, hogy mostani végzetlen készületei által valamelly Északi Hatalmasságot meg akarna buktatni. Tsak Nagy Britanniával akarja ezt tselekedni. Tudja ő, hogy mi tsak kereskedésünk' szélesen való kiterjedésének köszönhetjük azt, hogy minden nemzeteken uralkodunk; a' mi gazdagságunknak és hatalmunknak ezen elementuma ellen iparkodik ő fordítani minden össze szerkeztetett fegyveres erejét. Hogy e' legyen a' célja, nyilván látjuk az ő hadi és külső dolgokra ügyelő Ministereinek Mártzius' 10-dikén a' Megtartó Tanátsban (Senatusban) elmondott előadásaikból. Szemlélhetjük ezen előadásokból, hogy naponként közeledünk ahoz a' szempillantathoz, mellyet Napoleon a' mi ármádiánk ellen való fenyegetődzéseinek végrehajtásokra Spanyol és Portugallia Országokban, meg határozott. Nem lehet gondolni, hogy ő ilyen nagy erőt gyűjtött volna tsak azért össze, hogy a' Baltikum tenger partjait azokkal elfoglaltassa.“ — (A' jön - ki egy szóval ezen Anglus írónak okoskodásaiból, hogy ők egyátal-

jában úgy vélekednek, hogy a' mostani Frantzia nagy készületeknek főbb czélja Spanyol és Portugallia Országoknak végképpen lejendő elfoglalatása legyen. De nem tsak az Anglus írók, hanem az ő Portugalliai fő vezérjek *Wellington* is ezt láttatik hinni, 's ide nézett gyaníthatóképpen azon parantsolatja által, mellyet nem régen a' Portugalliai határokon kihirdettetett, mellynek a' vólt a' foglalatja, hogy mindenek olyan készülettel legyenek, hogy ha az ellenség hozzájuk nagy erővel bé talál rontani, azonnal minden étel italbéli készületeiket, aranyaikat, ezüstyeiket, 's egyéb betses portékáikat, mellyeken az ellenség leg inkább kapni szokott, vagy magokkal elvihessék, vagy elégethessék és semmivé tehessék.

Háborús mozgások.

Spanyol Országból két nevezetes országút jön által Frantzia Országba a' Pyreneumi hegyeken; az egyik *Katalonia* tartományából *Pau* városa felé, a' másik *Biskája* felől *Bayonne* felé. A' Párisi *Journal de l' Empire* nevű újság arról emlékezett közelebről, hogy Martzius 23-dika táján néhány Lengyel Regementek utaztak Pau városán által, a' mellyek Spanyol Országból jöttek ki, és a' mellyek az Arragoiai armádiának minden ditsóségeiből és győzedelmeiből részesültek a' Marschal *Süchet* vezérlése alatt. — Ugyantsak a' Párisi nevezett újság említette a' *Bayonnei* levelek átán, hogy ott meg a' Császári testőrző seregnak 4 Regementjei utaztak által, ezek is Spanyol Országból jöven és Páris felé folytatván útjokat. Mikor értékre esett a' Párisiaknak (így szól a' nevezett újság), hogy ezen derék katonák Spanyol Országból meg indultak,

már akkor Párisba is megérkeztek vala. Aprilis 3-dikán már a' Párisi úttzákön jártak, és rokonjaiknál tartották a' nyúgvó napot.

„A' Frantzia birodalom (így folytatja szavait a' Párisi nevezett Journal) olyan hatalmas erőnek kiállításában foglalatoskodik, a' melly talám példa nélkül való. Abban a' szempillantatban, midőn Hámbugból, Weselből, Moguntziából, Veronából, Monachiumból, Dresdából, és Berlinből 500,000 emberek útnak indulnak, hogy az *Odera* és *Vistula* vizek mellett táborba szálljanak; midőn 150,000 emberek tartalék-lógereket formálnak azért, hogy a' Frantzia, Olasz Országi, Nápolyi, és Illiriai partokat bátorságba helyeztessék; midőn a' fél szigetet (Spanyol Országot) 300,000 emberek, mellyek 6 ármádiát formálnak, elfoglalva tartják: ugyan ezen szempillantatban 50 Batalionok és 6000 lovas katonák indultak útnak a' birodalomnak külömbkülömb szigeteiről ugyan ezen fél sziget felé, hogy azon 7 vagy 8 Regementeket és a' Császári testőrző seregnek azon rekrutákból álló tsapatjait, mellyek onnét vissza hívattattak, kipótolják. Pedig mind ezek az iparkodások leg kissebb erőlködés nélkül mennek véghez. —

„Ugyan ezen időben számos hadi hajók rakattatnak - meg hajós legényekkel, és készítettnek, el a' kivezésre; a' nyárnak lefolyta alatt még több hajók által fog a' *Touloni* hajósereg neveltetni; *Velentzében* is többek vannak készülő félben; *Genuában* is most taszítottak - bé az építő műhelyről egyet a' tengerbe. Az Amsterdami, Rotterdami, Antverpiai, Cherbourgi, és Rocheforti

kikötőhelyekben is sok hajóink vannak munkában.“

* * *

Marschal *Victor*, a' *Bellunoi* Hertzeg, Spanyol Országból *Kadiks* mellől megérkezett *Párisba*.

A' *Moguntziai* újságban olyan hirdetés jött ki, hogy mind azok a' fegyverviselt tisztek és közemberek, a' kik a' felkelő Nemzeti Kohorsokban szolgálatot akarnak vállalni, magokat Aprilis 10-ikén és a' következő napokon a' Dantzcai Hertzeg szállásán jelenthetik. —

A' *Kasseli* újságban ilyen Dresdai levelet olvassunk: — „A' Szakszoniai ármádia már által takarodott az *Odera* vizén. Minekutánna a' 40,000 emberekből álló Rénusi szövetség' seregei *Dresdan* által takarodtak, ugyan oda azután ismét annyi számú seregek érkeztek meg tsapatonként Olasz országból, útjokat ezek is az előbbienek után tovább folytatván. —

A' *Staféták* számára Moguntziától fogva *Wittebergáig* olyan intézetek tétettettek, hogy minden Postamesterek jó lovakat szerezzenek, hogy a' rendeléseket illendő siettséggel vihessék jó fizetésért oda, a' hova kívántatni fog,

A' *Vestfáliai* Király a' maga hadi szállásához tartozókkal egyetemben, megérkezett *Glogau* városába. — Az *Elchingeni* Hertzeg Marschal *Ney* is megérkezett az *Odera* mellett lévő *Franckofurtumba*. — A' *Württembergi* Korona Hertzeg is útnak indult volt ugyan ezen időben *Lipsiából* *Slézia* felé. —

Ostrolkenától nem messze *Sielce* mellett (a' *Warschauer* határszélen) 8 *Legyel* Regementek

tanyáznak; Generális *Dombrowszky* ő Excellen-
tziája pedig (ezt olvassuk a' Liegnitzi újságban)
Brombergból Warschauba tette által a' maga ha-
di szállását.

Melly nagy legyen most a' Német országi
vidékeken az ármádiához úta-
zó szekereknek és
mindenféle készületeknek sokasága, meg lehet
tsak abból is ítélni, hogy Norimbergában kihir-
dettetett, hogy az atyák és anyák a' történhető vesze-
delmeket gondolják-meg, és a' fegyveres seregek-
nek és tábori szekereknek az úttzákon való ke-
resztülmenetelekkór gyermekeiket ezeknek eleik-
be futkosni ne engedjék.

A' *Ménusi Frankofurtumon* Aprilis 5-dikén
a' Császári nagy ármádiának az a' tsapatja úta-
zott által, melly a' testőrző sereg' granadirosai-
ból, ágyúzóiból, és hajós legényekből áll. A'
testőrző lovasság már az azelőtt való napokon
által jött volt ezen városon.

Azon rendkívül nagy költségekre nézve,
mellyeket a' jelenvaló időbéli környülállások szük-
ségessé tettek, a' Frankafurtumi nagy Hertzeg-
ségnek minden részeiben $\frac{1}{4}$ per Cent rendkívül
való adót tartoznak fizetni a' lakosok minden va-
gyonaiktól.

Würtzburgból azt írják, hogy ott nagy ké-
születtel várnak egy fő rangú vendéget, a' ki ott
fog bizonyos ideig tartózkodni.

Elegyes Dolgok.

Magdeburgból ezeket írták April. 6-dikán
reggeli 7 órakor: — „Minket ma reggel 4 óra-
kor irtódtató ijedséggel serkentettek - fel a' lár-
ma harangok. Az ide való fegyveres házat láng-
ba borúlva lenni szemléltük, a' melly kétségki-

vül egészen el fog égni, minthogy már úgy erőt vett a' tűz, hogy lehetetlen segedelemmel lenni hozzá. Mi módon támadott ez a' gyuladás, és mi módon vehetett ily hirtelen ily nagy erőt, még nem tudhatjuk, de gyaníthatjuk, ha azt meggondoljuk, hogy az itt fekvő Frantzia ármá-
mádia' kovátsai, lakatosai, 's egyéb e'féle dol-
gosai voltak benne. Szerentse, hogy ezekre néz-
ve minden fegyverek kihordattak vólt belőlle.

Berlinben kihirdetett, hogy ha a' mostani környülállások között gyuladás talál támadni, ne tsak a' dobosok verjenek lármát, hanem az éjjeli vigyázók is lármát trombitáljanak.

A' Berlini kereskedőknek idő határozottatott vólt a' múlt esztendőben arra, hogy az ő elpe-
tsélteltetett colonialis (két Indiai) portékáikat, azokért a' kiszabott vámot meg-fizetvén, váltsák - ki. Minthogy sokak talál atnak, a' kik ezen időt és engedelmet a' magok hasznokra nem fordították, tehát már most mind ezeknek colonialis portékáik, Április első napjától fogva kótyavetyére hányattatnak.

A' *Ziesari* vidéken Prussziában egy tsúrbe a' tolvajok bérontván, a' Frantzia Generális Báró Pouget bőrös ládájából feles készpénzt, forma ruhát, és fejérműt elvittek, a' Betsület-légióznak három keresztjével egyetemben.

A' Duna alsó részeiről az Oroszok és Törökök között fennforgó környülállásokról semmi újabb tudósítást nem veitünk. Nagy várakozás van a' világon minden felé.

H i r d e t m é n y.

Szabad Királyi Komárom városában lévő Csász. Kir. Privilegiált Assecurans Társaság ré-

széről jelentetik, hogy ezen privilegiált Assecurans Társaság tovább is fenn tartja a' maga létét, és mindennemű régi állapottyában tökéletesen meg-maradott, azzal az hozzá adással, hogy a' maga cassa fundusát az eddig volt régi Bankókból mostani folyó Váltóczédulákra által változtatta legyen.

Mellyre való nézve a' melly Kereskedő és Hajós Uraknak eltökélt szándékjok leszen hajóikat vagy gabónájokat assecuráltatni, tessék magokat Szabad Királyi Komárom városában lévő Privilegiált Assecurans Társaság Cancelláriáján akár személyesen, akár pediglen Postán Francón erga recepisse jelenteni. —

Költ Komáromban Aprilis 15-dik napján,
1812 eszt.

Tudósítás.

Minden rendbéli személyeknek tudtára adatik, hogy T. N. Győr Vármegyében, Sz. Mártony mező városában egy a probatus szem - orvos *Braun János* lakik, a' ki sok száz világtalan személyeket, és azok között vakon született gyermekeket is szerentséssen meg gyógyított: azért mind azok, a' kik segítségével élni akarnak, magokat nálla bátran jelenthetik. Ha lehet é rajtuk segíteni? ő mindjárt meg fogja határozni; de a' gyógyíthatóktól is mind addig, míg látásokat meg nem nyerik, jutalmat nem kíván. Quártély a' patienseknek adattatni fog.